

## VIITORUL TEXTILELOR: SPECIALIZAREA

de IOANA MOLDOVEANU

Juncu Gheorghe si Corneliu Savencu au vrut acum noua ani sa-si faca propria afacere. Au inceput cu creta de croitorie, pe care o fabricau in bucatarie. Cum au strans ceva bani, si-au mutat laboratorul in ghenă blocului, care era goala si pentru care plateau o chirie modica. Nu le-a mers insa, i-a ucis concurenta. Atunci au inchiriat o masina de tesut veche si Juncu, care lucrase in proiectia de utilaje textile, a construit cu mana lui un urzitor din fier vechi.

In cateva luni si-au permis sa cumpere si al doilea razboi de tesut si sa inchirieze un spatiu mai mare, la etajul unei cooperative. Si-au luat si doi angajati si impreuna produceau chingi de tapiterie. Au incheiat un contract cu un mare producator din Basarabia si apoi cu unul din Germania. "A fost o gura de oxigen, am negociat la sange, dar n-am pierdut trenul", povesteste Juncu.

In 2000 au castigat 100.000 de euro fonduri Phare. Banii i-au investit in utilaje, apoi au plecat sa invete sa le foloseasca in Elvetia. "Iti trebuie multa documentatie, intr-adevar, ca sa obtii fonduri europene, dar altfel nu au cum sa te cunoasca, pentru ca nu vin sa stea la discutie cu tine", spune Juncu si sfatuieste doritorii sa apeleze la o firma de consultanta pentru a le face proiectul. Ei au platit doar 10 milioane de lei.

ALANDALA. Desi lor le merge bine, in opinia lui Juncu, industria romaneasca de textile este "intr-o incertitudine si inconstanta totala. Oricat de bun ai fi ca om de afaceri, nu poti sa-ti faci un plan pe sase luni". El da ca exemplu scumpirea lemnului cu 50% la inceputul acestui an, lucru care a dus la faliment producatorii de mobila si marochinarie.

In prezent, "din cauza industriei necentralizate totul e alandala, in aer. N-a fost coeziune, fiecare dupa cum a putut si dupa relatiile pe care le-a avut", comenteaza Juncu. Considera ca este greu sa aduci fabricile romanesti la standarde europene si da ca exemplu pretul unui razboi competitiv pe piata UE, care poate ajunge si la 140.000 de euro. Si nu faci nimic daca iti iei doar razboi, pentru ca ai nevoie si de un utilaj pentru partea de finisare, care "ajunge tot la milioane de euro". "Nu vreau inca sa intram in UE, nu suntem pregatiti, nu avem o industrie competitiva", explica directorul.